

1925 NOVEMBER 15.

ERDÉSZETI LAPOK

LXIV. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

11. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő
CZILLINGER JÁNOS

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1925 évre általában 240.000 K., erdőtisztéknek 120.000 K.,
erdészeti altisztéknek 80.000 K.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok (alap. kamat vagy tagdíj) és az időn-
kint közzétett pótdíj fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének.

(Telefon: 37—22.)

Gróf Széchenyi István

A Magyar Tudományos Akadémia és egyben az egész magyar társadalom most ünnepelte a legnagyobb és leghívebb magyar* honépítő munkásságának egyik leginkább közismert mozzanatát, a Magyar Tudományos Akadémia újjáépítésének, tulajdonképeni megalapításának századik évfordulóját.

Ennek az ünneplésnek, de általában a napról-napra erősödő *Széchenyi* kultusznak nem csupán a hálás megemlékezés adja meg jelentőségét, hanem mindenekfelett annak a ténynek mindjobban átérzett meggyőző ereje, mely szerint megeseonkított országunkat csakis *Széchenyi* igéi, a *Széchenyi* által hirdetett erkölcsi megújhódás, *Széchenyi* politikája: az erkölcsi és társadalmi tisztaság emelhetik régi tündöklő fényébe.

* Politikai ellenfele: *Kossuth* Lajos nevezte *Széchenyit* a legnagyobb magyarnak, míg *Kemény* Zsigmond báró a leghívebb magyar jelzővel illette.

Mindjobban átmegy a köztudatba, hogy Széchenyi szel-
leme pótolja a mai nagy idők hiányzó nagy emberét s így
minden magyar embernek mulaszthatatlan kötelessége elmé-
lyedni ennek a nagy léleknek izzó hazaszeretetet árasztó
bűvkörébe.

Mi, magyar erdészek kétszeresen kell, hogy adózzunk
Széchenyi szellemének, kétszeres buzgalommal kötelességünk
a magyar társadalom eme munkájából részünket kivennünk,
mert hiszen ha mint magyar emberek régi szép országunkat
nyerjük vissza, mint erdészek egyben existenciánk majdnem
egészben elvesztett létalapjait szerezzük meg.

Így válik a Széchenyi-kultusz a mi kis körünkben *első-
rendű erdészeti életkérdéssé.*

*

Nem tudok jobban adózni ennek a nagy szellemnek és
ennek a hazafias mozgalomnak, mintha felhívom a t. Olvasó-
közönségünk figyelmét a közelmúlt években (1920) és a már
régebben (1888) megjelent két kiváló munkára*, amelyek
révén módunkban áll *Széchenyit* valódi nagyságában meg-
ismerhetni.

Az előbbi korszellemtörténetét adja annak az évszázad-
nak, amely *Széchenyi* felléptével napjainkig lezajlott, az
utóbbi pedig éles világításba helyezi *Széchenyi* küldetését
azáltal, hogy a *Széchenyi* felléptét megelőző, mélyre süllyedt
korszak politikai, gazdasági, közigazgatási és pénzügyi be-
rendezkedésének hű tükörképét mutatja be.

Ennek a két kiváló korszellemtörténetnek ismerete
tisztá képet tár elénk minden vonatkozásban, képessé tesz
bennünket a beteges pártpolitikai törekvésektől elferdített
helyzetképeknek egyenes magyar nemzeti politikai szem-
pontból való helyes megítélésére.

Mi, erdészek, akik rendszerint kint élünk a természet
ölen, akik ezekben a kérdésekben sokszor csak a napi sajtó

* 1. „*Három nemzedék*“, egy hanyatló kor története. Írta:
Szekfű Gyula. „Élet“ irodalmi és nyomda Rt. kiadása, megszerez-
hető bármely könyvkereskedésben, ára 70.000 K. 2. „*Régi Magyaror-
szág*“ és „*Új Magyarország*“, írta: *Grünwald Béla*. Sajnos, ez
utóbbi műnek mindkét kötete elfogyott, kéz alatt is aligha szerez-
hető meg, legfőljebb könyvtárakból kölcsönözhető ki.

félrevezető túlzásaira vagyunk utalva, igen komoly segítő-társunkat találjuk meg az ilyen értékes olvasmányokban.

*

Széchenyi az ő korában nagy szomorúsággal állapította meg, hogy hazája egy „Nagy Parlaghoz“ hasonlít. Oly mélyre süllyedt a nemzeti érzület a Széchenyit megelőző korban, hogy magyar nyelvünk nemcsak a hivatalos életben, de még az úri magyar társadalomban sem volt otthonos. Művelt ember röstelt magyarul beszélni. Ebben az időben bukkan fel Széchenyi. Jóllehet fiatal korában alapos kiképzésben nem részesült, sőt magyarul is csak felnőtt korában tanult meg, leküzdve minden belső és külső akadályt, leküzdve beteg szervezetének borzalmas szenvedéseit, a magyar nyelv első apostolává, a magyar közgazdasági élet legelsőrendű tényezőjévé nőtte ki magát. Széchenyi látta, hogy az ősi magyar bűnök a hiúság, szalmaláng, közretség és irigység, ez utóbbinak rokonai a pártviszály és uralomvágy állnak útjában a közértelmesség tágitásának, ezért kíméletlenül ostromozva a nemzet hibáit, sikerül azt dermedtségéből fölébreszteni. Bámulatos az az energia, amellyel minden vonalon a közélet minden ágában alkotni képes.

Ebben az időben úgyszólván minden létesítmény Széchenyi nevéhez fűződik, amit elvitathatatlanul mesteri alkotásai (Magyar Tudományos Akadémia, Lánchíd, Vaskapu, országutak, gazdasági egyesület stb.!) igazolnak. Látnoki képessége, prófétai ihlettsége szinte borzongató, ha tanulmányozzuk politikai rendszerét, felfogását: a magyar nemzetet mindenkor kettéválasztó közjogi kérdésben, a helyesen föl nem ismert nemzetiségi kérdésben, a ferde irányban fejlődött liberalizmus veszedelmében.

Most, száz év múlva látjuk, saját nyomorúságunkon érezzük a szomorú eredményt. Ha Széchenyit követjük, nem jutunk ide.

*

Ismétlem, áldozunk a legnagyobb magyar nagy szellemének a magunk részéről azzal, hogy az ő örökbecsű ígét tanulmányozzuk, vigyük át annak belső értékeit a mi külön-

álló, megtépázott világunkba, kölesönözzünk azokból erőt, merítsünk reményt. Számúzzuk a mi intézményeinkből is mindazon elemeket, amelyek üres külsőségen, hiúságon alapulnak, ne engedjük át magunkat a gyűlölködés, pártviszály és uralomvágy veszedelmes kísértéseinek. A közértelmesség tágítása, lelki függetlenek nevelése, a nemzetiség kifejtése, az erkölcsösség és társadalmi tisztaság megtermik a maguk gyümölcsét, a mi várva-várt gyümölcsünket is.

Cz.

Az erdőbirtokhitelről szóló törvény végrehajtási utasítása

A történeti igazság kedvéért egész röviden kénytelenek vagyunk ismételtén hangsúlyozni, hogy ez a törvény is azok közé a törvényalkotások közé tartozik, amelyek a szokásos előkészítés nélkül, oly körülmények között láttak napvilágot, amely körülmények a fizikai lehetőségét is kizárták annak, hogy egyesületünk kellő felkészültséggel és alaposággal idejében juttassa el észrevételeit illetékes helyre.

Sajnálatosképen ugyanez áll a végrehajtási utasítás megjelentetésére nézve, azzal a különbséggel, hogy ez utóbbi egyesületünknek egyáltalában meg sem küldték, jóllehet más minisztériumoknál a végrehajtási utasítások tervezeteit is meg szokták küldeni az illető érdekeltségeknek.

Úgy a törvény, mint a rendelet legmesszebbmenő, sőt jogilag szokatlan rendelkezéseket tartalmaznak a hitelező érdekeinek védelme és a miniszteri mindenhatóság biztosítása szempontjából. Legalább is szokatlan, hogy egy kétoldalú jogügylet engedélyezését, a föltételek megállapítását, a betartás ellenőrzését és végrehajtását, sőt az egyik fél részéről követendő gazdálkodási mód előírását és ellenőrzését is úgy a törvény, mint a rendelet egyetlenegy fórum, a földművelésügyi minisztérium államerdészeti adminisztrációjának kezébe teszi le minden föllebbezés kizárásával.

Ugyanannál az ügyletnél tehát az erdőszeti adminisztráció véleményező szakértő, engedélyező hatóság, ellenőrző